

תת"ע 5842/10/22 - בלאל אבו דהוק נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תתע"א 5842-10-22 מדינת ישראל נ' אבו דהוק
תיק חיצוני: 42210509354

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביץ-אורי
מבקש	בלאל אבו דהוק
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 21.03.2023.

1. המבקש קיבל לידיו דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 42210509354 המייחס לו עבירה שבוצעה ביום 15.10.2022 של נהיגה במהירות מעל למותר בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.
2. ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו העונשים הבאים: פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים; פסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 2,000 ₪.

טענות הצדדים

3. לטענת המבקש הוא לא יצר קשר עם עורך דינו עקב פיתורים וקשיים משפחתיים שחווה. כמו כן טען המבקש כי הוא כופר בעבירה וכי הדו"ח המשטרתי בעל ליקויים רבים.
4. לטענת המבקש הענישה אינה תואמת את העבירה ואינה משקפת את זמן הפסילה שכבר ריצה ועל כן ביקש המבקש להקל עליו בעונש הפסילה ולנכות ממנה את הפסילה שריצה עד תום ההליכים.
5. המשיבה טענה כי המבקש לא יצר קשר עם בא כוחו ועל כן אין לו אלא להלין על עצמו. עוד טענה המשיבה כי עמדתה בתיקים מסוג זה הינה מאסר בפועל ועל כן מדובר בפסילה מידתית שאין לנכות ממנה את הפסילה עד תום ההליכים.

דין והכרעה

6. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דין בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסינ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

7. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכך עיוות דין.

8. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

9. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

10. ההזמנה לדין נמסר למבקש במועד ביצוע העבירה כדין והמבקש לא כפר בעובדה כי ידע על מועד הדיון. המבקש לא צירף לבקשתו מסמכים המעידים על פיטוריו שמנעו ממנו לטענתו, להתייצב לדיון ולא פירט וממילא לא צירף כל ראיה לקשיים המשפחתיים שמנעו ממנו להתייצב לדיון. כמו לא פירט מדוע ניתק קשר עם סנגורו ומדוע לא ביקש ממנו להגיש בקשת לדחיית הדיון עובר למועד הדיון שנקבע בעניינו. משלא עשה כן אין לו אלא להלין על עצמו (השוו 7122/07 טהא חיר נ' מדינת ישראל מיום 15.1.2018).

11. בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדן וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון.

חשש לעיוות דין

12. המבקש טען לחפותו. אין די בעצם כפירה בביצוע העבירה כדי להקים טענה של עיוות דין. טענה מעין זו, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ראו : עפ"ת(מחוזי חי') 8141-07-15 בן ישי נ' מדינת ישראל(פורסם בנבו 18.10.15); עפ"ת(מחוזי ים) 8206-06-18 ברהום נ' מדינת ישראל(פורסם בנבו 15.10.18); עפ"ת (חיפה) 20841-09-20 גאווי נ' מדינת ישראל(פורסם בנבו 23.09.20)).

13. המבקש טען כי כתב האישום מגלה קושי ראיתי. השוטר מציין בדו"ח את אופן האכיפה כי וכי תוצאת הממל"ז הוצגה למבקש. כמו בתגובת המבקש לדו"ח "עכשיו סיימתי עבודה אני ממחר לבית" הינה ראשית ראיה לנהיגתו המהירה.

14. יתרה מכך, גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. ובנסיבות שבפני לא מצאתי כי ייגרם למבקשת עיוות דין אם בקשתו תדחה.

15. לטענת המבקש העונש שהוטל עליו אינו מידתי ואינו מתחשב בתקופת הפסילה שכבר ריצה. ראשית מדובר בפסק דין חלוט שהמשיבה אינה מסכימה לשנותו. שנית, המהירות בה נסעה המבקש הינה מהירות קצה, ועל אף זאת ובשל העדר התייצבות הנאשם לא הוטל עליו מאסר. בנסיבות אלה עונש הפסילה שהוטל על המבקש הינו מידתי ומשקף את חומרת העבירה ועמדת המשיבה שלא להסכים לנכות את הפסילה שריצה הנאשם אינה בילתי סבירה בנסיבות העניין.

16. בנסיבות אלה, אני סבורה כי לא ייגרם למבקש עיוות דין המצדיק קבלת הבקשה.

17. לפיכך, אני סבורה כי ייגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין. בנסיבות העניין אף לא ראיתי מקום לקיים דיון בבקשה.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, א' סיוון תשפ"ג, 21 מאי 2023, בהעדר הצדדים.

